

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 21.6.2013
COM(2013) 441 final

2013/0210 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,

ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei pie ārējām robežām, pamatojoties uz to, ka attiecībā uz tranzītu caur to teritorijām vai iecerēto uzturēšanos to teritorijās uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā, Horvātija un Kipra dažus dokumentus vienpusēji atzīst par līdzvērtīgiem savām valsts vīzām,
un
ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 895/2006/EK un Lēmumu Nr. 582/2008/EK

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Horvātija 2013. gada 1. jūlijā pievienosies Eiropas Savienībai. Līdzīgi kā iepriekšējo – 2004. un 2007. gada paplašināšanos gadījumā, arī attiecībā uz Horvātijas Republikas pievienošanās nosacījumiem tā sauktā „Šengenas īstenošanas divu posmu procedūra” tiek ievērota jautājumos, kas saistīti ar Šengenas *acquis* (4. pants Aktā par Horvātijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (turpmāk – 2012. gada Pievienošanās akts)). Tas nozīmē, ka Horvātijai, tāpat kā iepriekšējām pievienošanās valstīm, sākot no pievienošanās dienas, ir jāpiemēro Regulas (EK) Nr. 539/2001¹ noteikumi, lai uz I pielikumā uzskaitīto trešo valstu valstspiederīgajiem attiecinātu vīzas prasību.

Horvātijai, tāpat kā valstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. un 2007. gadā, šis pienākums ir pat tad, ja attiecīgajām personām ir vienotā vīza, ilgtermiņa vīza vai uzturēšanās atļauja, ko izsniegusi kāda Šengenas dalībvalsts, jo citi Šengenas noteikumi uz Horvātiju, sākot no pievienošanās dienas, neattieksies, piemēram:

- Šengenas savstarpējās atzīšanas noteikumi, kas iekļauti Šengenas īstenošanas konvencijas² 18. un 21. pantā un Regulas (EK) Nr. 562/2006 (Šengenas Robežu kodeksa)³ 5. panta 4. punkta a) apakšpunktā, saskaņā ar kuriem ārvalstnieki, kuriem ir derīgas uzturēšanās atļaujas vai derīgas ilgtermiņa vīzas, ko izsniegusi kāda no Šengenas dalībvalstīm, var brīvi pārvietoties īstermiņa uzturēšanās nolūkā citu dalībvalstu teritorijā,

- noteikumi par vienotām vīzām, kas iekļauti Regulas (EK) Nr. 810/2009 (Vīzu kodeksa)⁴ 2. panta 3. punktā, saskaņā ar kuriem vienotas vīzas ir derīgas visā Šengenas dalībvalstu teritorijā.

Turklāt Horvātijas teritorijā nav derīgas arī valsts vīzas, ko izsniedz citas ES dalībvalstis, kuras vēl nav Šengenas dalībvalstis (Kipra).

Lai nepieļautu to, ka tiktu radīts nevajadzīgs administratīvais slogs valstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienojās 2004. un 2007. gadā, atkāpjoties no Regulas 539/2001, ar Lēmumu Nr. 895/2006/EK⁵ un Lēmumu Nr. 582/2008/EK⁶ jaunajām dalībvalstīm, kuras vēl nepiemēroja Šengenas *acquis* pilnībā, tika atļauts tranzīta vajadzībām, ja tas nepārsniedz piecas dienas, pēc izvēles vienpusēji atzīt Šengenas dalībvalstu izsniegtas vienotas vīzas, ilgtermiņa vīzas un uzturēšanās atļaujas, kā arī valsts īstermiņa vīzas, ilgtermiņa vīzas un uzturēšanās atļaujas, ko izsniedz citas dalībvalstis, kuras vēl nepiemēro Šengenas *acquis* pilnībā. Turklāt ar Lēmumu Nr. 896/2006/EK⁷ jaunajām dalībvalstīm tika atļauts tranzīta vajadzībām, ja tas nepārsniedz piecas dienas, atzīt uzturēšanās atļaujas, ko izsniedz Šveice un Lihtenšteina, kuras vēl neietilpa Šengenas zonā bez iekšējām robežām.

Personām, kas ir šādu dokumentu turētāji, Šengenas valsts, kas ir dokumenta izsniedzēja, jau ir veikusi stingru pirmatnējo pārbaudi, un minētā valsts neuzskata, ka šīs personas radītu draudus sabiedriskajai kārtībai vai risku saistībā ar nelegālu imigrāciju. Šāds vienpusējas atzīšanas režīms neskar valstu, kas pievienojas, pienākumu atteikt ieeļošanu personai, par

¹ OV L 81, 21.3.2001, 1. lpp.

² OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.

³ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

⁴ OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.

⁵ OV L 167, 20.6.2006., 1. lpp.

⁶ OV L 161, 20.6.2008., 30. lpp.

⁷ OV L 167, 20.6.2006., 8. lpp.

kuru ir izdots brīdinājums tās valsts datubāzē nolūkā atteikt ieceļošanu saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 5. panta 1. punktu.

Līdzīgi, atkāpjoties no Regulas 539/2001, šā priekšlikuma mērķis ir ieviest izvēles režīmu, balstoties uz kopējiem noteikumiem, kas atļauj Horvātijai pārejas kārtībā līdz laikam, kad tā sāk pilnībā piemērot Šengenas *acquis*, vienpusēji atzīt par līdzvērtīgām savām valsts vīzām Šengenas dalībvalstu izsniegtas vienotas vīzas, ilgtermiņa vīzas un uzturēšanās atļaujas, kā arī līdzīgus dokumentus, ko izsniedz dalībvalstis, kuras vēl nepiemēro Šengenas *acquis* pilnībā (Kipra). Tomēr šī atļauja neattiecas vienīgi uz tranzīta vajadzībām, ja tas nepārsniedz piecas dienas, kā tas ir noteikts Lēmumā 895/2006 un Lēmumā 582/2008, bet ir derīga gan attiecībā uz tranzītu, gan iecerēto uzturēšanos tās teritorijā, ja tā nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā. Faktiski laikā, kad tika pieņemti minētie lēmumi, tolaik piemērojamajā Kopīgajā konsulārajā instrukcijā diplomātiskajām pārstāvniecībām un konsulātiem joprojām bija paredzēta atšķirība starp „tranzīta vīzām” un „īstermiņa” vīzām. Šo atšķirību likvidēja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), tāpēc minētais ierobežojums vairs nav piemērojams.

Minētie iepriekšējie lēmumi par tranzītu, kas tika pieņemti divu pēdējo ES paplašināšanos sakarā, attiecās vienīgi uz vienotajām Šengenas vīzām, t.i., vīzām, kas atļauj pārvietoties Šengenas zonā. No minēto iepriekšējo lēmumu darbības jomas bija izslēgtas vīzas ar ierobežotu teritoriālo derīgumu (*LTV*). Taču pašlaik ir jārisina jautājums par Kosovu* (kā tā definēta ANO Drošības padomes 1999. gada 10. jūnija Rezolūcijā 1244), kuru atzinušas ne visas Šengenas valstis.

Ir būtiska atšķirība starp vīzām ar ierobežotu teritoriālo derīgumu, kuras principā ir derīgas vienīgi izsniedzējas dalībvalsts teritorijā, un šādām vīzām, kuras izsniegtas Kosovas pilsoņiem (saskaņā ar Vīzu kodeksa 25. panta 3. punkta pirmo teikumu) un kuras atļauj pārvietoties visās Šengenas dalībvalstīs, izņemot tās dažas dalībvalstis, kuras neatzīst Kosovu. Šāda konkrēta iezīme pamato vienpusējas atzīšanas režīma piemērošanu attiecībā uz šīm *LTV* arī tādēļ, ka šajā gadījumā netiek radīti reāli nelikumīgas migrācijas draudi vai drošības riski Šengenas zonai.

Vienpusējas atzīšanas režīma paplašināšana ar Savienības tiesību aktu Horvātijai neuzliktu nekādus jaunus pienākumus papildus tiem, kas uzskaitīti 2012. gada Pievienošanās aktā. Tādējādi nenotiktu atkāpšanās no šā pievienošanās līguma. Ierosināto režīmu īstenotu fakultatīvi – Horvātijai būtu iespēja vai nu īstenot ierosināto režīmu, vai turpināt izsniegt savas valsts vīzas atbilstīgi pievienošanās līgumam. Ja Horvātija izvēlētos īstenot kopējo režīmu, Horvātijai būtu jāatzīst visi dokumenti, kurus izsniegušas visas Šengenas dalībvalstis, lai tādējādi novērstu jebkādas atšķirības attiecībā uz izsniedzēju dalībvalsti.

Šajā sakarā būtu jāatgādina, ka līdz pievienošanās dienai, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, Horvātija pieņem derīgas Šengenas vīzas, ilgtermiņa vīzas un uzturēšanās atļaujas, ko izsniegušas Šengenas valstis ieceļošanas un uzturēšanās vai tranzīta caur to teritoriju mērķiem.

Ar šo priekšlikumu atceļ Lēmumu Nr. 895/2006/EK un Lēmumu Nr. 582/2008/EK. Attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurām minētie lēmumi ir adresēti un kuras ir kļuvušas par Šengenas dalībvalstīm, minētie lēmumi ir novecojuši (izņemot Kipru)⁸. Attiecībā uz Kipru, kura pilnībā īsteno kopējo režīmu, kas izveidots ar Lēmumu Nr. 895/2006/EK – kopš 2006. gada 10. jūlija, un ar Lēmumu Nr. 582/2008/EK – kopš 2008. gada 18. jūlija, šajā priekšlikumā paredzēts, ka

⁸ Iesniedzot šo priekšlikumu, Komisija vadās no pieņēmuma, ka, sākot no 2013. gada 1. jūlija, Bulgārija un Rumānija pilnībā piemēros Šengenas *acquis*.

šo režīmu aizstāj ar režīmu, kas atļauj Kiprai, tāpat kā Horvātijai, vienpusēji atzīt Šengenas dalībvalstu izsniegtās īstermiņa vīzas, ilgtermiņa vīzas un uzturēšanās atļaujas, kā arī valsts īstermiņa vīzas, ilgtermiņa vīzas un uzturēšanās atļaujas, kuras izsniegušas dalībvalstis, kas Šengenas *acquis* vēl nepiemēro pilnībā (Horvātija), tranzīta vajadzībām caur to teritoriju vai attiecībā uz iecerēto uzturēšanos to teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā⁹. Šajā priekšlikumā paredzēts, ka Kiprai, tāpat kā Horvātijai, ir atļauts atzīt vīzas un uzturēšanās atļaujas, ko izsniegušas valstis, kas ir asociētas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā.

Šis režīms būs piemērojams līdz pārejas perioda beigām un attiecīgo dalībvalstu pilnai dalībai zonā bez iekšējām robežām – dienai, no kuras šādu dokumentu savstarpēja atzīšana kļūs obligāta saskaņā ar Šengenas īstenošanas konvencijas 18. un 21. pantu, Šengenas Robežu kodeksa 5. panta 2. punktu un Vīzu kodeksu.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Kopsavilkums

Priekšlikuma galvenos elementus var apkopot šādi.

- Kopēji noteikumi, kas atļauj Horvātijai un Kiprai pārejas kārtībā vienpusēji atzīt vienotās vīzas, ilgtermiņa vīzas, vīzas ar ierobežotu teritoriālo derīgumu, ko izsniedz Kosovas pilsoņiem saskaņā ar Vīzu kodeksa 25. panta 3. punkta pirmo teikumu, un uzturēšanās atļaujas, ko izsniedz Šengenas dalībvalstis, kā arī līdzīgus dokumentus, ko izsniedz abas minētās valstis, par līdzvērtīgiem savām valsts vīzām, ko izsniedz tranzīta vajadzībām vai attiecībā uz iecerēto uzturēšanos tās teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā.
- Ar šo priekšlikumu ieviestais vienpusējas atzīšanas režīms jāattiecina vienīgi uz dokumentiem, kuru derīgums aptver visu īstermiņa uzturēšanās laiku Horvātijā un Kiprā. Šajā sakarā un paturot prātā problēmas, ar kādām trešo valstu valstspiederīgie, kuriem bija vienai ieceļošanai izsniegta vienotā vīza, saskārās iepriekš (Lēmums 895/2006 un Lēmums 582/2008), pēc uzturēšanās ceļojot atpakaļ uz Šengenas zonu ar vīzu, kas vairs nebija derīga, ar šo priekšlikumu vienpusējas atzīšanas režīms būtu jāattiecina uz vienotām vīzām, kas atļauj ieceļot Šengenas zonā divas vai vairākas reizes.
- Dalībvalstīm, kam šis lēmums ir adresēts, ir jāpaziņo Komisijai savs lēmums par atļaujas izmantošanu. Šo informāciju Komisija publicēs *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un šādā veidā nodrošinās visas sistēmas pārredzamību.
- Atceļ Lēmumu Nr. 895/2006/EK un Lēmumu Nr. 582/2008/EK.

* Šis nosaukums neskar nostājas par statusu un atbilst ANO DP Rezolūcijai 1244/1999 un Starptautiskās Tiesas atzinumam par Kosovas neatkarības deklarāciju.

Juridiskais pamats

Ierosinātais lēmums ir balstīts uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, jo tas ir pasākums par kopēju vīzu un īstermiņa uzturēšanās atļauju politiku, kā arī kontroli, kādu veic attiecībā uz personām, kas šķērso ārējās robežas. Šo instrumentu pieņems ar parasto likumdošanas procedūru.

⁹ Saskaņā ar Lēmuma Nr. 896/2006/EK 5. pantu minētais lēmums vairs nav piemērojams pēc Šveices un Lihtenšteinas pievienošanās Šengenas zonai.

Ciktāl ierosinātais lēmums būtu jāadresē Horvātijai, uz šo priekšlikumu attiecas Līguma starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Horvātijas Republiku par Horvātijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai¹⁰ stāšanās spēkā.

Subsidiaritātes princips

Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punkts paredz, ka jomās, kuras nav ekskluzīvā Savienības kompetencē, Savienība rīkojas tikai tad, ja dalībvalstis centrālā vai reģionālā un vietējā līmenī nevar pietiekami labi īstenot paredzētās darbības mērķus, bet ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī. Tā kā šā priekšlikuma mērķa sasniegšanai nepieciešama atkāpe no spēkā esošiem Savienības tiesību aktiem, to var sasniegt vienīgi ar darbību Savienības līmenī.

Proporcionalitātes princips

Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktā noteikts, ka Savienības rīcības saturam un veidam ir jābūt samērīgam ar Līgumu mērķu sasniegšanai nepieciešamo. Šīs rīcības izvēlētajam veidam jārada iespēja sasniegt priekšlikuma mērķi un to īstenot pēc iespējas efektīvāk. Attiecībā uz saturu ar šo iniciatīvu attiecīgajām dalībvalstīm uz laiku tiek atļauts atkāpties no pienākumiem, kādi tām paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 539/2001, derīguma termiņa ietvaros vienpusēji atzīstot vīzas un uzturēšanās atļaujas, ko izsniedz valstis, kuras pilnībā piemēro Šengenas *acquis*, tranzītam caur to teritoriju vai attiecībā uz iecerēto uzturēšanos to teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā. Personu, kurām ir vīzas vai uzturēšanās atļaujas, ko izsniegušas valstis, kuras pilnībā piemēro Šengenas *acquis*, vai Horvātija vai Kipra, ieceļošana un uzturēšanās dalībvalstu teritorijā nerada nekādu risku, jo valsts, kas izsniedza vīzu vai uzturēšanās atļauju, ir tām veikusi piemērojamo pārbaudi. Tādēļ ierosinātā vienpusējā atkāpe no Regulas (EK) Nr. 539/2001 ir pamatota nolūkā izvairīties no nevajadzīga administratīvā sloga attiecīgajām dalībvalstīm. Turklāt to piemēro tikai pārejas periodā līdz dienai, kad attiecīgās dalībvalstis tiek pilnībā integrētas kopējā telpā bez iekšējām robežām, kas ir diena, kurā kļūst obligāts savstarpējas atzīšanas režīms. Turklāt atkāpe ir fakultatīva, līdz ar to tā neuzliek attiecīgajām dalībvalstīm nekādus pienākumus papildus tiem, kas noteikti piemērojamos Pievienošanās aktos. Priekšlikums tādējādi ir saskaņā ar proporcionalitātes principu. Izvēlētais tiesību akts ir lēmums, tāpat kā līdzīgie tiesību akti, kurus pieņēma attiecībā uz dalībvalstīm, kas pievienojās ES 2004. un 2007. gadā.

5. LĪGUMIEM PIEVIENOTO DAŽĀDO PROTOKOLU UN AR TREŠĀM VALSTĪM NOSLĒGTO ASOCIĀCIJAS NOLĪGUMU SEKAS

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir atrodams Līguma par Eiropas Savienības darbību Trešās daļas V sadaļā, un tādējādi piemēro „mainīgās ģeometrijas” principu, kas paredzēts Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienotajos protokolos: Protokolā par Dānijas nostāju, Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu un Protokolā par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā. Tādējādi Dānija, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās tā pieņemšanā, tas nav tām saistošs un nav jāpiemēro. Pēdējais minētais izriet arī no fakta, ka ierosinātais lēmums ir adresēts vienīgi dalībvalstīm, kurām ir saistošs Šengenas *acquis*, bet kuras to vēl nepiemēro.

Tā kā ierosinātais lēmums ir adresēts vienīgi dalībvalstīm, kurām ir saistošs Šengenas *acquis*, bet kuras to vēl nepiemēro, šis priekšlikums nav Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana attiecīgo asociācijas nolīgumu ar Norvēģiju, Islandi, Šveici un Lihtenšteinu nozīmē. Tādēļ tas

¹⁰ OV L 112, 24.4.2012., 10. lpp.

nav saistošs minētajām valstīm. Tomēr, lai Šengenas sistēma būtu saskaņota un pareizi darbotos, šis lēmums attiecas arī uz vīzām un uzturēšanās atļaujām, ko izsniedz valstis, kas ir asociētas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,

ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei pie ārējām robežām, pamatojoties uz to, ka attiecībā uz tranzītu caur to teritorijām vai iecerēto uzturēšanos to teritorijās uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā, Horvātija un Kipra dažus dokumentus vienpusēji atzīst par līdzvērtīgiem savām valsts vīzām,

un

ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 895/2006/EK un Lēmumu Nr. 582/2008/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar 4. panta 1. punktu 2012. gada Pievienošanās aktā Horvātijai, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2013. gada 1. jūlijā, no minētās dienas ir jāpiemēro vīzu prasība to trešo valstu valstspiederīgajiem, kuras uzskaitītas I pielikumā Padomes Regulai (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas¹¹.
- (2) Saskaņā ar 2012. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktu Šengenas *acquis* noteikumi par nosacījumiem un kritērijiem vienotu vīzu izsniegšanai, kā arī noteikumi par vīzu savstarpēju atzīšanu un par uzturēšanās atļauju un vīzu līdzvērtību ir piemērojami Horvātijā vienīgi saskaņā ar attiecīgu Padomes lēmumu. Tomēr tie ir saistoši minētajai dalībvalstij no pievienošanās dienas.
- (3) Tādēļ Horvātijai ir jāizsniedz valsts vīzas ieceļošanai vai tranzītam, šķērsojot tās teritoriju, trešo valstu pilsoņiem, kam ir tādas dalībvalsts izsniegta vienota vai ilgtermiņa vīza vai uzturēšanās atļauja, kura pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, vai līdzvērtīgs dokuments, kuru izsniegusi Kipra.
- (4) Minēto dalībvalstu izsniegto dokumentu, kā arī Kipras izsniegto dokumentu turētāji nerada risku Horvātijai, jo minētās valstis attiecībā uz viņiem ir veikušas visas nepieciešamās pārbaudes. Lai novērstu nepamatotu papildu administratīvā sloga uzlikšanu Horvātijai, būtu jāpieņem kopēji noteikumi, kas ļautu Horvātijai vienpusēji atzīt dažus dokumentus, kurus izsniedz minētās dalībvalstis, par līdzvērtīgiem savām valsts vīzām un ieviest vienkāršotu režīmu personu kontrolei pie ārējām robežām, pamatojoties uz minēto vienpusējo līdzvērtību.

¹¹ OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.

- (5) Būtu jāatceļ kopējie noteikumi, kas ieviesti ar Lēmumu Nr. 895/2006/EK un Lēmumu Nr. 582/2008/EK. Attiecībā uz Kipru, kura īsteno kopējo režīmu, kas izveidots ar Lēmumu Nr. 895/2006/EK – kopš 2006. gada 10. jūlija – un kopējo režīmu, kas izveidots ar Lēmumu Nr. 582/2008/EK – kopš 2008. gada 18. jūlija –, būtu jāpieņem kopēji noteikumi, ar kuriem Kiprai, tāpat kā Horvātijai, atļauj dažus dokumentus, ko izsniedz dalībvalstis, kuras pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, kā arī līdzīgus dokumentus, ko izsniedz Horvātija, vienpusēji atzīt par līdzvērtīgiem savām valsts vīzām un izveidot vienkāršotu režīmu personu kontrolei pie ārējām robežām, pamatojoties uz minēto vienpusējo līdzvērtību.
- (6) Šajā lēmumā noteiktais vienkāršotais režīms būtu jāpiemēro pārejas periodā līdz dienai, kas jānosaka Padomes lēmumā, kā minēts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta pirmajā daļā attiecībā uz Kipru un 2012. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punkta pirmajā daļā attiecībā uz Horvātiju.
- (7) Dalībai vienkāršotā režīmā vajadzētu būt fakultatīvai, neuzliekot dalībvalstīm pienākumus papildus tiem, kas noteikti 2003. gada Pievienošanās aktā un 2012. gada Pievienošanās aktā.
- (8) Kopējie noteikumi būtu jāpiemēro vienotām īstermiņa vīzām, ilgtermiņa vīzām un uzturēšanās atļaujām, ko izsniedz dalībvalstis, kuras pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, vīzām ar ierobežotu teritoriālo derīgumu, ko izsniedz saskaņā ar Vīzu kodeksa 25. panta 3. punkta pirmo teikumu un valstis, kuras ir asociētas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, kā arī īstermiņa vīzām, ilgtermiņa vīzām un uzturēšanās atļaujām, ko izsniedz Horvātija un Kipra. Dokumenta atzīšana būtu jāierobežo vienīgi uz dokumenta derīguma termiņu.
- (9) Ir jāizpilda iecerēšanas nosacījumi, kas noteikti 5. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)¹², izņemot 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, ciktāl šajā lēmumā paredzēts vienpusējas atzīšanas režīms, ar kuru Horvātija un Kipra tranzīta vajadzībām vai attiecībā uz iecerēto uzturēšanos to teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā, atzīst dažus dokumentus, kurus izsniedz dalībvalstis, kas pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, un līdzīgus dokumentus, kurus izsniedz Horvātija un Kipra.
- (10) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķi, proti, izveidot režīmu, ar kuru Horvātija un Kipra vienpusēji atzīst dažus dokumentus, ko izsniedz citas valstis, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šo mērķi labāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (11) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – šis lēmums nav Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana Nolīguma nozīmē, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā¹³, jo tas ir adresēts vienīgi Horvātijai un Kiprai, kuras vēl nepiemēro Šengenas *acquis* pilnībā.

¹² OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

¹³ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

- (12) Attiecībā uz Šveici – šis lēmums nav Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana Nolīguma nozīmē, kas noslēgts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā¹⁴, jo tas ir adresēts vienīgi Horvātijai un Kiprai, kuras vēl nepiemēro Šengenas *acquis* pilnībā.
- (13) Attiecībā uz Lihtenšteinu – šis lēmums nav Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana Protokola nozīmē, kas noslēgts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā¹⁵, jo tas ir adresēts vienīgi Horvātijai un Kiprai, kuras vēl nepiemēro Šengenas *acquis* pilnībā.
- (14) Tomēr, lai Šengenas sistēma būtu saskaņota un pareizi darbotos, šis lēmums attiecas arī uz vīzām un uzturēšanās atļaujām, ko izdod trešās valstis, kuras ir asociētas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un kuras pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, kā Islande, Lihtenšteina, Norvēģija un Šveice.
- (15) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 22. protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā.
- (16) Šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā¹⁶; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās tā pieņemšanā.
- (17) Šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā¹⁷; tādēļ Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo lēmumu ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei pie ārējām robežām, saskaņā ar kuru Horvātija un Kipra var vienpusēji atzīt par līdzvērtīgiem to valsts vīzām tranzītam caur to teritoriju vai attiecībā uz iecerēto uzturēšanos to teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā, dokumentus, kuri minēti 2. panta 1. punktā, un dokumentus, kuri minēti 3. pantā, ko dalībvalstis un valstis, kuras ir asociētas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, un Kipra un Horvātija izsniedz trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas vīzas prasība saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001.

Šā lēmuma īstenošana neietekmē personu kontroli uz ārējām robežām atbilstīgi 5. līdz 13. pantam, kā arī 18. un 19. pantam Regulā (EK) Nr. 562/2006.

¹⁴ OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.

¹⁵ OV L 83, 26.3.2008., 5. lpp.

¹⁶ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

¹⁷ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

2. pants

1. Horvātija un Kipra var atzīt par līdzvērtīgiem savām valsts vīzām, kuras izsniedz tranzītam caur to teritoriju vai attiecībā uz iecerēto uzturēšanos to teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā, šādus dokumentus, ko izsniedz dalībvalstis un asociētās valstis, kuras pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, neatkarīgi no dokumentu turētāju valstspiederības:

i) „vienotu vīzu”, kā definēts Regulas (EK) Nr. 810/2009 2. panta 3. punktā, kas ir derīga divām vai vairāk ieceļošanas reizēm;

ii) „ilgtermiņa vīzu”, kā minēts 18. pantā Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas Līgumu;

iii) „uzturēšanās atļauju”, kā definēts Regulas (EK) 562/2006 2. panta 15. punktā.

2. Horvātija un Kipra var arī atzīt par līdzvērtīgām savām valsts vīzām, kuras izsniedz tranzītam caur to teritoriju vai attiecībā uz iecerēto uzturēšanos to teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā, vīzas ar ierobežotu teritoriālo derīgumu, kuras izsniedz saskaņā ar Vīzu kodeksa 25. panta 3. punkta pirmo teikumu.

3. Ja Horvātija vai Kipra nolemj piemērot šo lēmumu, tā atzīst visus 1. un 2. punktā minētos dokumentus neatkarīgi no tā, kura valsts izsniegusi attiecīgo dokumentu.

3. pants

1. Ja Horvātija vai Kipra nolemj piemērot 2. pantu, tā turklāt var atzīt par līdzvērtīgām savām valsts vīzām, kuras izsniedz tranzītam caur to teritoriju vai attiecībā uz iecerēto uzturēšanos to teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas 180 dienu periodā:

i) valsts īstermiņa vīzas un valsts ilgtermiņa vīzas, kuras izsniedz Kipra vai Horvātija atbilstoši Padomes Regulā (EK) 1683/95¹⁸ noteiktajam vienotajam paraugam;

ii) visas uzturēšanās atļaujas, kuras Kipra vai Horvātija izsniedz atbilstoši Regulā (EK) Nr. 1030/2002¹⁹ noteiktajam vienotajam paraugam.

2. Horvātijas izsniegtie dokumenti, kurus var atzīt, ir uzskaitīti I pielikumā.

Kipras izsniegtie dokumenti, kurus var atzīt, ir uzskaitīti II pielikumā.

4. pants

Šā lēmuma 2. un 3. pantā minēto dokumentu derīguma termiņš atbilst tranzīta vai uzturēšanās ilgumam.

5. pants

Ja Horvātija un Kipra nolemj piemērot šo lēmumu, tās par to paziņo Komisijai 10 darba dienu laikā pēc šā lēmuma stāšanās spēkā. Šo dalībvalstu paziņoto informāciju Komisija publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 895/2006/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 582/2008/EK.

¹⁸ OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.

¹⁹ OV L 157 15.6.2002., 1. lpp.

7. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro līdz dienai, kuru nosaka Padomes lēmumā, ko pieņem atbilstīgi 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta pirmajai daļai attiecībā uz Kipru un 2012. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punkta pirmajai daļai attiecībā uz Horvātiju, un, sākot ar kuru, uz attiecīgo dalībvalsti attiecas visi Šengenas *acquis* noteikumi saistībā ar kopējo vīzu politiku un to trešo valstu valstspiederīgo pārvietošanos, kas dalībvalstu teritorijā uzturas legāli.

8. pants

Šis lēmums ir adresēts Horvātijai un Kiprai.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS
HORVĀTIJAS izsniegto dokumentu saraksts

V ī z a s

- *Kratkotrajna viza (C)* – īstermiņa vīza (C)

U z t u r ē š a n ā s a t ļ a u j a s

- *Odobrenje boravka* – uzturēšanās apstiprinājums
- *Osobna iskaznica za stranca* – ārvalstu valstspiederīgo personas apliecība

II PIELIKUMS
KIPRAS izsniegto dokumentu saraksts

Θ ε ω ρ ή σ ε ι ς (V ī z a s)

- *Θεώρηση διέλευσης — Κατηγορία Β* (tranzīta vīza – kategorija B)
- *Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — Κατηγορία Γ* (īstermiņa vīza – kategorija C)
- *Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες Β και Γ* (grupas vīza – kategorija B un C)

Α δ ε ι ε ς π α ρ α μ ο ν ή ς (U z t u r ē š a n ā s a t ļ a u j a s)

- *Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) – termiņatlauja* (darba, viesošanās, studiju nolūkā)
- *Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) – ieceļošanas atļauja* (darba, studiju nolūkā)
- *Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) – imigrācijas atļauja* (pastāvīgā atļauja)